
ALESSANDRO (nu AKILLES)

Ålder: 1 år (2005)
Kön: Hane
Höjd: 35 cm
Längd: 38 cm
Hals: 28 cm
Vikt: 5 kg
Kastrerad: Ja

Bakgrund: [Adoptionsinformation](#)
Bilder: [Från Rumänien](#)
Film: ---

Intresseanmälan: ---
För mer information: ---

Ankom Sverige: 2005-04-16
Bilder ankomst: [Från Arlanda](#)
Bilder: [Från Sverige](#)
Text: [Från Sverige](#)

Facebook: [f Dela på Facebook](#)
Tipsa: ---

En tidig morgon hittades en liten, röd, ihopklibbad boll intill en väggkant. Inuti bollen gnydde det. Det var så Alessandro hittades. Några ungdomar hade "roat" sig med att försöka dränka honom i målarfärg. Alessandro kunde räddas men hans vänstra öga var svårt skadat av färgen. Han är nu blind på det. Ögat täcks av en vit hinna.

1-åriga Alessandro är en liten, glad, nyfiken och mycket tillgiven kille. Han tycker mycket om närhet och kel. Alessandro leker gärna med andra, snälla hundar i lite mindre storlek. För Alessandro söker vi ett tryggt och stabilt hem utan alltför små barn, där han kan bli älskad precis som han är.

Då Alessandro är en av våra handikappade hundar gäller särskilda villkor för överlåtelsen, [läs mer här](#).

Bilder från Rumänien

Ankomstbilder från Arlanda

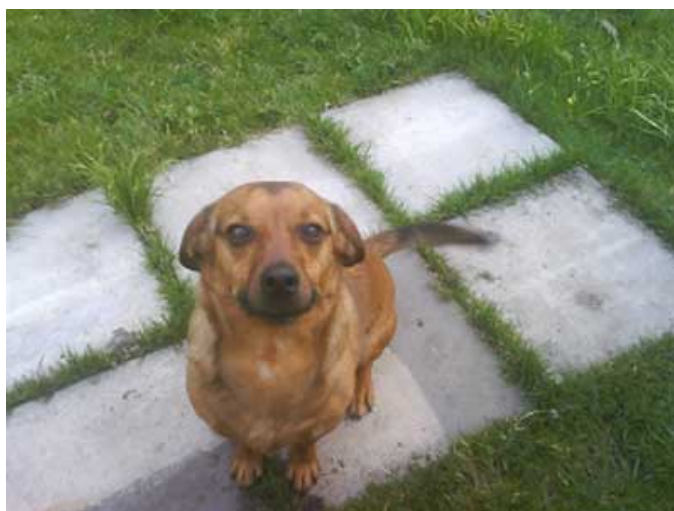

Bilder från Sverige

2008

Text från Sverige

2005: Den 17/4 klockan 14:25 var det ÄNTLIGEN dags! Med spänd förväntan åkte vi till Arlanda för att möta vår nya familjemedlem. Ungefär klockan tre kom de, alla vovvarna med flyg från Italien, lyckan visste inga gränser! Men Alessandro var ingen Alessandro, det fick bli en Akilles.

Tyvärr så har Akilles problem med åksjuka. Han kräks och mår otroligt dåligt varje gång han åker bil, så vi har börjat träna, han får numera bara åka med in i garaget och parkera bilen. Det tycker han är en lagom sträcka att sitta instängd i en brummande plåtburk.

Emelie och Akilles fick kontakt direkt, och idag följer han henne som en liten svans. Gladare och trevligare hund får man leta efter. Vi var oroliga för att han skulle komma ihop sig med någon av våra katter, men det märks att han är van att ta hand om sig själv, han vet exakt hur han ska göra för att de ska veta att han inte har tänkt göra dem något, åtminstone inte när de är inomhus. Akilles och vår ena hankatt Chomp har hittat varandra, de leker som galningar, när Chomp vill förstås.

Efter en vecka ungefär kom en kompis som har en liten Jack Russel tik och hälsade på, i början var hon grinig på honom, men efter ett par timmar började hon släppa loss, betydligt mer än hon vanligtvis gör. Så det var en lyckad förening. De hade jätteroligt, och när Lisa skulle åka hem, så rymdde hon till skogen och gömde sig där, hon ville inte åka hem.

Så vår Akilles har charmat alla i sin närhet och han börjar så smått förstå att man inte ska kissa och bajsas inomhus.

Nu i slutet av april så fick vi 7 kattungar, kattmammorna var väldigt beskyddande till en början, men nu hjälper Akilles till att tvätta och hålla de små dunbollarna rena och det ser ut som om han sitter och väntar på att de ska börja springa iväg så att han kan busa med dem. Det lär inte dröja länge innan han springer iväg och gömmer sig när alla kattungar kommer springandes.

Akilles har sprungit lös sedan tredje dagen och han kommer oftast när vi kallar, men inte alltid. Det finns ju så mycket man kan göra, antingen kan man sno en handske och springa iväg och gömma den eller så kan man jaga alla katterna som finns runtomkring eller varför inte skälla som en galning åt ingenting bara för att alla runt omkring ska veta att här bestämmer Akilles.

När vi rider ut så följer Akilles med "flocken". Han tror nog att hästarna är väldigt stora hundar. När vi rider på banan så springer han bredvid oss runt, runt, och tittar konstigt på oss. Han tycker väl att det är otroligt slöseri med energi.

En sak som är säker, vi har inte ångrat en sekund att vi adopterade Akilles. Hoppas bara för hans skull att hans åksjuka blir bättre.

/Med vänliga hälsningar, Ulrica, Emelie, Johannes och Akilles

2008: Ville bara skriva några rader och säga att allt är finfint! Akilles och Topy verkar trivas otroligt bra.

Vovvarna har också förstått att bilen kan vara otroligt trevlig, man kan ju få åka upp till Umeå och hälsa på och få springa lös och vara vid havet hela dagarna så nu går det jättebra att åka bil.

Akilles tror vissa dagar att han har två väldigt stora hundkompisar, dvs hästarna. Han blir så kaxig och stolt när de "är med honom" han är med på alla ridturer och springer nästan dubbelt så långt som hästarna.

Alla promenaderna är ju heliga, även för katterna, men oftast så är det bara en katt med, det är Chomp, han pratar hela tiden och försöker hålla ihop flocken.

Det var allt från denna gång, vi tycker att ni gör ett underbart jobb!

